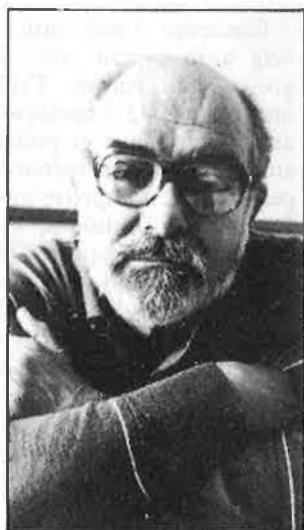

Vicent Ventura

No m'ho crec

Ha començat la guerra de les enquestes. N'hi ha per a tots els gusts. ¿Quines, per tant, hem de creure? Cadascú, és clar, depositarà les seues esperances en aquelles que s'acosten més a les pròpies posicions. I, en el meu cas, per exemple, escull com a més probables les que donen la victòria al «no», o siga, a l'eixida de l'OTAN. La qüestió, però, no s'acaba aquí. Aquí és, justament, on comença. La qüestió és saber què farà el govern si perd el referèndum. ¿Acceptarà, sense més, el resultat i practicarà una política exterior d'acord amb aquest resultat? No m'ho crec. No crec que el govern faça l'única política neutralista que és possible: la d'una neutralitat desarmada. Perquè l'altra, la de substituir amb forces pròpies les de l'OTAN i les bases americanes —perquè, si han de continuar les bases, no té cap sentit eixir-se'n de l'OTAN—, té poc a veure amb la neutralitat.

Parlem clar i demanem-nos si l'exèrcit que hi ha, el que no es considera culpable d'haver donat a l'odiosa dictadura franquista el més important dels seus suports, pot admetre ser organitzat per a la neutralitat. Es tracta d'un exèrcit al qual la «sobirania popular» encomana una funció realment contradictòria amb ella mateixa, com és la de defensar la «indestructible unidad de la patria». Perquè cal demanar-se si pot haver-hi res que siga «indestructi-

ble» en un terreny tan opinable com és la «unidad» en qüestió, ja que no som davant d'una «unidad» que ve des de l'origen dels temps, sinó que respon a canviants decisions de voluntat o, més aviat —quasi sempre—, de força.

L'exèrcit, amb la justificació constitucional de defensar allò que en la Constitució es considera «indestructible», ¿pot ser organitzat per a la pau? I és comptant amb ell i amb la resta d'institucions d'un estat configurat sobre la base de coses «indestructibles», com ara la forma de l'estat, que s'han formulat les campanyes contra l'OTAN. És veritat que els pacifistes hi han afegit les seues exigències, però als polítics del «no», que haurem de votar tal com, perquè no hi ha més opcions, no els han fet ni un poc de cas.

I, malgrat tot, s'ha de votar «no». Perquè és necessari organitzar una esquerra digna de tal nom, o siga, una esquerra que es propose de debò el predomini de la raó sobre els dogmatismes, de la sobirania popular sobre les «indestructibilitats», si em permeteu el terme. Una esquerra que no haja renunciat a tot el que han renunciat les esquerres en joc polític d'acords i en connivència amb tots aquells qui volen encerclar la llibertat dins dels límits d'uns «valors» que s'han tret de la màniga, per fer prevaler el tipus de societat que convé als seus interessos. □

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

7.400 pessetes - amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes).
(Sols en el cas de pagament per banc).

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual
Aquests preus inclouen el 6% de l'IVA.

Forma de pagament:

Dom. bancària. Taló bancari adjunt. Gir postal núm. _____

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

(Firma)

Distingits senyors:

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d' _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis _____ per la quantitat de ptes. _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent a la llibreta d'estalvis n.º _____

_____ de _____ de 198 _____

(Firma)